

स्थितानि विद्युच्चन्द्रार्काग्निषु स्थितानि । जर्भुराणां जर्भुराणानि जृम्भ विकसने विकसितानि ॥ २३ ॥

उप प्रागाहसनं वाज्यर्वा देवद्रीचा मनसा दीधानः ।

अज्ञः पुरो नीयते नाभिर्स्यानु पश्चात्कवयो यन्ति रेभाः ॥ २३ ॥

अर्वा अश्वः शसनं विशसनस्थानमुपप्रागात् आगतः । कीदृशोऽर्वा वाजी वज्रति वाजी गमनशीलः अन्नवान्वा । देवद्रीचा मनसा दीधानः । देवान्प्रत्यञ्चति देवद्वक् तेन विघ्नदेवयोश्च ढेरञ्चतावप्रत्ययऽइति [पा० ६. ३. १२.] देवशब्दस्य ढेरञ्चतौ परेऽद्यादेशः । दीधीते दीधानः दीधी दीप्तिदेवनयोः शानच्प्रत्ययः देवान्प्रति गतेन चित्तेन दीप्यमानः । किं च अस्याश्वस्य पुरोऽग्रे अज्ञो नीयते स्थाप्यते तदुक्तम् कृत्वाग्रीव आग्नेयो रराटे पुरस्तादिति । अस्य नाभिः अज्ञो नीयते नाभौ स्थाप्यते तदुक्तम् सौमापौलः श्यामो नाभ्यामिति । अस्य पश्चात् कवयः ऋत्विजः अनुयन्ति अनुगहन्ति । कीदृशाः कवयः रेभाः रेभन्ते रेभाः रेभृ शब्दे स्तोतार इत्यर्थः ॥ २३ ॥

उप प्रागात्परमं यत्सधस्थमर्वा २॥ अहो पितरं मातरं च ।

अद्या देवान्नुष्टतमो हि गम्या अथाशास्ते दाशुषे वार्याणि ॥ २४ ॥

एवमश्वं स्तुवा यजमानमाह । अर्वान् अर्वाश्चः पितरं मातरं च अहं व्यावापृथिव्यौ अभि समीपे परममुत्कृष्टं यत्सधस्थं सहस्थानं तत् उपप्रागात् अर्वन्-शब्दस्य नलोपाभावश्छान्दसः अश्वे एव देवलोकं गते हे यजमान नुष्टतमः प्रीततमः सन् अद्य त्वं देवान् गम्याः देवलोकं गच्छः गमेराशीर्लिङि मध्यमैकवचने गम्या इति रूपम् अथैवं देवत्वं गताय दाशुषे हविर्दत्तवते तुभ्यं वार्याणि वर्णीयानि भोग्यवस्तूनि हि नूनम् आशास्ते देवगणोऽश्वो वा ददात्वित्यर्थः ॥ २४ ॥

III. समिद्धोऽश्व मनुषो दुरोणे देवो देवान्यजसि ज्ञातवेदः ।

आ च वह् मित्रमहश्चिकित्वात्वं दृतः कविरसि प्रचेताः ॥ २५ ॥

द्वादशाप्रीसंज्ञास्त्रिष्टुभो जमदग्निदृष्टाः समित्तनूनपादादयो (६) देवताः हे ज्ञा-